

кобилкы, една-та ми кравенѣе, друга-та ми гръчевѣе? Кросна-та на стана (*лат.*). Ч. 118.

Кравенина с. с. дородство; толстота: Страдающи-те отъ по-дагра, отъ кравенина и отъ малокръвие той може да освободи отъ сич-ките тие страданія само съ правилно назначенна диета. З. 280.

Кравенъ пр. 1) дородный; толстый: Па тежко томува, който ми излѣзе предъ очитѣ съ крѣвени и червени бузи (*mit vollen, feurigen Backen*). Рш. 43. Кравенъ като попова свиня. Кп. 70. Замѣсто хуба-вата полячка мяркаше се въ прозорцитѣ нѣкакво кравено лице. Тб. 17.

Кравешки пр. коровій: А зимѣ (селци-тѣ) ѣдѣтъ сушено мѣсо, кравешко или овче. Пк. 38. Кравешко сирене не иска дълго врѣме за да стане вкусно и остро. Л. Д. 1875 р. 95.

Крави пр. коровій: А на таванъ-тъ дупкы-тѣ (цепотивы-тѣ) были замазаны съ краве лайно. Ч. 238.

Кравѣ и. д. дѣлаю дороднымъ; дѣлаю толстымъ: Не туртето крави вратѣтъ, а рѣжениятъ комать. Кп. 93. Болѣстъ не крави, а су-ши. Ч. 131. **Кравѣ** са и. д. толстыю: дѣлаюсь дороднымъ: Когато разбогатѣе село-то, поитъ-тъ ся крави. Ч. 171. Ако са случи нѣкои жи-вотни по балканскитѣ места да са кравятъ, тамъ трѣбва навѣрно да мислимъ, че причини-тѣ на това измѣненіе сѣ отъ честия дъждъ, отъ росна-та трѣва, врѣхъ коя-то лежатъ, и отъ дървета-та въ кои-то са често чешатъ. Л. Д. 1876 р. 54. На каштата мисиръ ѣода, Да се крави белъ босилъокъ, Какъ се крави лудо младо. В. 276—277. Жъзъ кю си Жнчо зема, Мож сѣрцѣ со нѣгу кю сѣ крави, Како китка на вода. Д. С. 6, 28—30.

Крадено с. с. краденное, похищенное: Отъ другъ странѣ кра-дено-то е чужда мѣка, грабѣнѣта отъ другога. Л. Д. 1873 р. 198.

Крадѣцъ с. м. воръ: Бръзый-тъ крадѣцъ, домакыня смѣйва. Ч. 132. Не хванѣтъ крадѣцъ, отъ царъ-тъ е по-голѣмъ. Ч. 197. По Рим-ските закони хванатиятъ тутакси крадѣцъ е ставалъ робъ на обокра-деніята. З. 367. Да знае (народъ-тъ) да ся упазва отъ лѣжцы, крад-цы и неправди. Л. Д. 1869 р. 201.

Крадешкомъ нар. украдкою: Да крачи важно мѣлчишкомъ (щъркельтъ) И хитъръ погледъ крадишкомъ Да мѣта предъ наоколо. Пс. 11—12 р. 142.

Крадла с. ж. воровка. Ц.

Крадѣвецъ с. м. воръ: Цѣндаринѣтъ, крадѣвецѣтъ, — Битолс-ка просия, Която е совѣстьта си Дала подъ кирия! З. 193. Сѣдници ся сѣдружихъ съ лицемѣрцы и крадливцы. Гп. 262.

Крадливоприемецъ с. м. укrywатель: Тѣй сѣ крадливопри-